

Pekka Ervast.

In memoriam.

*Valon korkea kirkkaus
ajaks siirtyi kansamme luota.
Mut jälkeensä toivova siunaus
toki jäi, ja se kuiskii: vuota!*

*Sa vuota, ihminen:
ajastaikojen kautta sun tulla
on määräsi verroille Kristuksen, —
tähän armo on sulla ja mulla.*

*Olit kuin isä laupias,
olit oikea sielunpaimen.
Näit syvemmin aikalaisias,
monen nostit ihmistaimen.*

*Vaikk' korkea kirkkautes
ajaks siirtyikin kansamme luota,
jäi jälkeesi toivova siunautes
ja se kuiskii: ihminen, vuota . . .*

Wäinö Kolkkala.

